СТАНОВИЩЕ

от доц. д.ю.н. Ангел Георгиев Анастасов,
Институт за държавата и правото при Българската академия на науките

Съгласно Заповед №РД-09-79 от 24.09.2021 на Директора на Института за държавата и правото (ИДП) на основание чл. 29а, ал. 1 и чл. 29б от ЗРАСРБ, чл. 70, ал. 7 и ал. 8 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и звания и за заемане на академични длъжности в ИДП при Българската академия на науките и решение на Научния съвет на ИДП от 23 септември 2021 (Протокол №23, т.1) съм определен за член на научно жури за провеждане на конкурс за заемане на академичната длъжност „Професор“ в област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право, научна специалност „Международно право и международни отношения“, публикуван в „Държавен вестник“, бр. 62 от 27.07.2021 г.

За участие в конкурса е подал документи в обявения срок един кандидат - доц. д-р Диана Петрова Ковачева, ИДП при Българската академия на науките.

Регулаторните изисквания за конкурсната процедура са изпълнени. Документите на кандидата са в пълно съответствие с нормативните изисквания за прием и участие в конкурс за заемане на академичната длъжност „Професор” в ИДП при Българската академия на науките.

Становището съдържа следните основни части:

1. Кратки биографични данни за кандидата.
2. Оценка на научните и практическите резултати и приноси на представената за участие в конкурса творческа продукция.
3. Критични бележки и препоръки.
4. Заключение.

1. Кратки биографични данни за кандидата.

Кандидатът е завършила Първа английска езикова гимназия, гр. София и Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Юридически факултет, специалност „Право“. Магистър е по право на Европейския съюз с магистърска теза: „Ролята на ОЛАФ за защита на финансовите интереси на ЕС“; Магистър по международни отношения – Право на Европейския съюз, магистърска програма: „Право на Европейския съюз“; Магистър с Диплома по „Право и същност на Европейския съюз“, Diplôme Inter

Universitaire „Droit et Contentieux de L'Union Européenne"; притежава свидетелство за професионална квалификация „Правна и съдебна система на ЕС".

Има образователна и научна степен „Доктор" по научната специалност „Международно право и международни отношения", като е защитила дисертация на тема: „Създаване на Международния наказателен съд и основни аспекти на неговата юрисдикция".

От юли 2016 г. е доцент по международно право и международни отношения в ИДП при Българската академия на науките.

От януари 2016 г. до септември 2019 г. изпълнява длъжността Заместник-Омбудсман на Република България - защита на правата и свободите на гражданите, съблюдава за спазването на правата на човека, съгласно правомощията, предоставени със Статут „А" на Омбудсмана.

От 5 септември 2020 г. до момента е Омбудсман на Република България.

2. Оценка на научните и практическите резултати и приноси на представената за участие в конкурса творческа продукция.

Доц. д-р Диана Ковачева е представила две монографии, хабилитационен труд и четири статии, от които една в съавторство, за участието си в конкурса за заемане на академичната длъжност „Професор" по международно право и международни отношения в ИДП при Българската академия на науките. Кандидатът е представила и останалите документи, изискуеми от Закона за развитието на академичния състав в Република България, от Правилника за неговото прилагане и от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности.

Доц. д-р Ковачева е осъществила ръководство на един успешно защитил докторант по научната специалност „Международно право и международни отношения", Югозападен университет „Неофит Рилски", Правно-исторически факултет, през 2021. Публикации на кандидата са цитирани в 14 научни трудове.

Научната продукция на доц. д-р Диана Ковачева може да се групира в няколко основни направления на съвременното международно право както следва:

А. Индивидът в международното право.

Б. Международноправна защита на правата на човека.

В. Международно наказателно правосъдие.

Г. Международноправни аспекти за противодействие на корупцията

А. Индивидът в международното право.

Доц. д-р Ковачева е представила за участие в конкурса хабилитационен труд на тема „**Индивидът в международното право.**

Правосубектност на физическите лица в контекста на международното право за правата на човека и международното хуманитарно право“, Издателство Сиела, 2018, 414 с.

В хабилитационния си труд авторът е изложила научни тези, които представляват научна новост и следва да бъдат оценени като приносни моменти. Няколко от тях предизвикват по-специален интерес.

На първо място, непременно трябва да се посочи изясняването на международната правосубектност на физическите лица чрез анализ на международното право за защита на правата на човека, международното хуманитарно право и международното наказателно право.

На второ място, бих могъл да посоча разсъжденията на автора за субектите на международното публично право, които следват динамиката на международните отношения. На основата на тази теза може да се очаква появата на нови субекти на международното право.

На трето място, научна новост представлява анализа на относителната самостоятелност на индивидите от влиянието на държавите, гарантирано от добре функциониращи контролни механизми на национално и международно равнище.

На четвърто място, принос на научния труд е изясняването на правосубектността на индивида на основата на общите принципи на международното право, обичаите и практиката на международните съдилища.

На пето място, изясняването на групата от въпроси, свързани с международните задължения на физическите лица като елемент от неговата международна правосубектност.

На шесто място, правото на индивида да упражнява своето право на защита на международно ниво чрез подаване на жалби и явяване пред международни съдебни институции.

Б. Международноправна защита на правата на човека.

Публикувана монография, която не е представена като основен хабилитационен труд

Доц. д-р Ковачева е представила монографията „**Националните институции за защита на правата на човека: международноправни стандарти и предизвикателс**тва, *Академично издателство „Проф. Марин Дринов“*, 2021, 240 стр., С., ISBN: 978-619-245-146-2.

Научният труд е посветен на създаването и дейността на националните институции за защита на правата на човека (НИЗПЧ). С представения научен труд кандидатът си е поставил научната задача да анализира стандартите за независимост на националните институции за защита на правата на човека чрез основните правозащитни механизми на национално ниво.

Трудно можем да си представим едно по-задълбочено изследване на националните институции за защита на правата на човека от научен работник чийто авторитет като национален Омбудсман не подлежи на съмнение. Практическата работа на доц. д-р Ковачева в такава национална институция дава поле за задълбочен анализ и интересни научни обобщения на този важен аспект на съвременното международно право.

Монографията си поставя за цел да представи националните институции за защита на правата на човека (НИЗПЧ) през призмата на международните изисквания за тяхната дейност, разработени като минимални стандарти от авторитетни международни организации.

В научния труд авторът е изложила тези, които представляват научна новост и следва да бъдат оценени като приносни моменти. От моя гледна точка няколко от тях предизвикват по-специален интерес.

На първо място, внимание заслужава тезата на доц. Ковачева че не съществува единен модел за НИЗПЧ, които се различават по своя правен статус, мандат и обем от правомощия.

На второ място, НИЗПЧ често са изложени на риск от натиск или преследване, поради чувствителните въпроси по които те работят.

На трето място, приносът за необходимостта от разработване на наднационални стандарти за дейността на НИЗПЧ, които да създадат минимални изисквания за техния правен статус.

На четвърто място, като приносен момент заслужават да бъдат оценени изложените разсъждения относно НИЗПЧ и съдът, които трябва да спазват едни и същи стандарти за независимост, обективност и безпристрастност, и са разработени от едни и същи институции.

В съвременните правни системи омбудсманът е правозащитен орган, който в съвременния си вариант е ангажиран с основните права и свободи на личността, а случаите на лоша администрация, с които първоначално е ангажирана тази институция, са само част от неговата компетентност.

Макар актовете му да не са задължителни за националните институции, той има право да осъществява проверки и да прави препоръки.

Изключително важен аспект в изследването е, че омбудсманът действа от името на гражданите и в защита на техните права и интереси в случаите когато се предлагат промени в законодателството, които се отнасят до основни права на човека. Тази възможност значително надхвърля концепцията за контрол върху работата на администрацията и създава основа за влияние върху процеса на създаване на политики, за запълване на празноти в нормативната уредба и дори за определяне на дневния ред на парламента с изисквания за предприемане на конкретни законодателни инициативи. Така например, Конституционният съд само през 2021 г. е обявил за противоконституционни законови разпоредби, за

които е сезиран от доц. д-р Ковачева в качеството й на омбудсман. Сред тях са чл. 64, ал. 2, изречение второ от Наказателно-процесуалния кодекс, който позволява въпросът за задържането под стража да се решава дистанционно; разпоредби от НК и Закона за движение по пътищата, които нарушават принципите на правовата държава и погазват неприкосновеността на частната собственост, в това число отнемането на свидетелство за правоуправление за неплатени глоби и принудителното спиране на автомобили на границата за неплатени глоби; две разпоредби от Закона за устройство на територията, които нарушават правото на собственост.

Следва да бъде отбелязан фактът, че представените от кандидата статии имат отношение към научния труд, но едновременно с това са посветени на отделни проблеми, което им придава самостоятелно научно значение.

Статии и доклади, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове

Human Rights Protection in the European Union: Is the European Ombudsman Legging Behind? *Papers of BAS, Humanities and Social Sciences*, Vol. 5, 2018, No. 1.

Направен е изводът, че по-голямата част от правата на човека, регламентирани в Хартата на основните права на ЕС, все още остават извън мандата на Европейския омбудсман (ЕО). Авторът приема че функциите на ЕО трябва да се преразгледат с оглед на пълноправната защита на правата на човека. Това е особено вярно в ситуация на ниско ниво на доверие към националните и европейските институции на ЕС.

Европейски стандарти за независимост и свобода на изразяване на съдебната власт, сп. *De Jure*, 2/2018, стр. 195 - 201, ISSN 13142593 (печат), ISSN 2367-8410 (online), (индексирано и реферирано в ERIH PLUS и CEEOL)

В статията са анализирани европейските стандарти за независимост на съдебната власт, установени от Съвета на Европа, Венецианската комисия за демокрация чрез право, Мрежата на европейските съдебни съвети и Консултативния съвет на европейските съдии.

Студии, публикувани в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация

Ковачева, Д., Марин, Н., Правни проблеми и решения при сътрудничеството между националните омбудсмани в Югоизточна

Европа, сп. *Балканистичен форум*, 2/2019, стр. 295 – 318, BALKANISTIC FORUM, Балканистичен форум/ Международен университетски семинар за балканистични проучвания и специализации при Югозападен университет "Неофит Рилски" – Благоевград, ISSN 2535- 1265 (online), индексирано в Web of Science, SCOPUS, ERIH PLUS (Приложен е разделителен протокол).

Авторът счита, че липсата на общ модел за институциите на омбудсманите, разликата в мандата и функциите на тези органи е сериозна пречка за ефективното сътрудничество и на тази основа за ефективната защита на правата на човека на регионално ниво.

Студии, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове

Проверките за почтеност като част от борбата с корупцията и защитата на правата на човека: европейските стандарти и практиката на Европейския съд за правата на човека, сп. *Правна мисъл*, кн. 1/2018, стр. 59 – 81.

В студията се анализира взаимовръзката между корупцията и правата на човека. Приема се, че корупцията нарушава общопризнатите права на човека, а от друга страна, проверките за почтеност като механизъм за противодействие на корупцията, също могат да нарушат права на човека.

Integrity Checks as Anticorruption Tool and the protection of Human Rights: European Standards and the Case Law of the European Court for Human rights, *Legal Theory Review*, 1/2018, p. 59 – 81.

В. Международно наказателно правосъдие.

Публикувана книга на базата на защитен дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен "доктор" или за присъждане на научна степен "доктор на науките"

Монографията на доц. д-р Диана Ковачева „**Международният наказателен съд: учредяване и допълваща юрисдикция**“, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, София, 2018 г. запълва една празнина в българската международноправна наука.

Трудът е посветен на един изключително интересен за изследване въпрос, който има своите безспорни научни и практически измерения. Учредяването на Международният наказателен съд (МНС) е свързано с трудното постигане на съгласие между участващите държави преди

всичко по отношение на характера на юрисдикцията на МНС, която не е универсална, а допълваща по отношение на националните съдилища на държавите, които са се присъединили към Римския статут (РС) на МНС.

В монографията се анализира развитието на международноправната уредба на наказателното правосъдие, което води до унифициране на правната регламентация на такива тежки престъпления по международното право, каквито са геноцидът, престъпленията против човечеството и военните престъпления.

От вниманието на автора не убягват и международните военни наказателни трибунали, създадени след Втората световна война – Нюрнбергския и Токийския трибунали. Въпреки основателните критики към тяхната дейност, работата им е основа за включване на редица принципи на международно правосъдие в РС, в това число отговорността на лицата, които извършват деяния, съставляващи престъпления по международното право; директната приложимост на международното право при налагането на санкции на физически лица за международни престъпления; в случаите когато дори вътрешно-националното право да се предвижда наказание за деяние, което съставлява престъпление по международното право, това не освобождава лицето, което е извършило деянието от наказателна отговорност по международното право; принципа за индивидуалната наказателна отговорност.

Предмет на анализ са и два други временно действащи международни съдилища – Международният наказателен трибунал за бивша Югославия и Международният наказателен трибунал за Руанда.

Авторът прави задълбочен анализ на преговорната практика на държавите за съгласуването и по-бързото влизане в сила на РС. Определен принос за влизането в сила на този юридически инструмент имат Парламентарната асамблея на Съвета на Европа е Европейския съюз.

В монографията кандидатът обосновано застъпва становището за носенето на наказателна отговорност по международното право паралелно с конкретна държава или самостоятелно. Субекти на наказателна отговорност по РС могат да бъдат само физически лица, но не и класическите субекти на международното право – държавите или международните организации.

Анализирани са някои проблемни аспекти на юрисдикцията на МНС. Такъв е случаят с предаването на собствени граждани за съдене от МНС, като в определени хипотези РС може да обвързва държави, които не са страни по него. Такъв е случаят, при който дадено престъпление е извършено на територията на държава-страна по РС от гражданин на държава, която не е страна по РС.

Г. Международноправни аспекти за противодействие на корупцията

Представено е учебното помагало „**Международноправни актове за противодействие на корупцията**“, София, 2019, 76 с. В труда се отделя внимание на дефинирането на корупцията на международно ниво; международноправни актове за противодействие на корупцията на ООН; и анализ на регионални инструменти за противодействие на корупцията, в това число международноправните актове на Съвета на Европа и на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

Кандидатът е публикувала и други учебни помагала, като следва:

Ковачева, Д., Правни актове и стратегически подходи за противодействие на корупцията, Учебно помагало, Издателски комплекс УНСС, С., 2019, ISBN 978-619-232-199-4.

Ковачева, Д., Международни и национални механизми за измерване на корупцията, Учебно помагало, Издателски комплекс УНСС, С., 2019, ISBN 978-619-232-197-0.

3. Критични бележки и препоръки.

Към научните публикации на кандидата нямам съществени критични бележки. Бих искал да направя някои предложения за допълване на отделни нейни тези, които обаче в никакъв случай не умаловажават научните приноси, до които тя е достигнала.

Тезата на доц. д-р Ковачева за наличието на различия между индивида и останалите субекти на международното право е правилна по принцип, но се нуждае от допълнително изясняване. Според мен, не би следвало да се включват в една група всички субекти на международното право извън индивида. Всъщност единствено държавите могат да се дефинират като пълноправни субекти, които притежават такива съществени характеристики като постоянно население, територия, държавни органи, и способност да влизат в отношения с други държави. Индивидът, заедно международните организации могат да се причислят към вторичните субекти на международното публично право.

В този смисъл може да се препоръча на доц. Ковачева да доразвие темата за сътрудничеството между МНС и ООН в частта й за ролята на силите за поддържане на мира, както и за възможното включване на екоцита в списъка на престъпленията подсъдни на МНС.

От създаването на МНС миротворческите мисии на ООН също са изрично упълномощени да подкрепят международните правосъдни процеси, като подпомагат приемащата държава при сътрудничеството със съда. Като се има предвид тяхното присъствие на място, изпълняващо широк спектър от мандатни задачи, миротворческите мисии са в добра позиция да подпомагат МНС. Те също са в добра позиция да подкрепят

приемащите държави, които са страни по Римския статут при изпълнението на основните им задължения към съда.

Също така, наскоро адвокати по наказателни и екологични въпроси от цял свят се стремят към правна дефиниция за „екоцид“ като основа на стремежа за криминализиране на масовите щети и унищожаването на екосистемите. Определението ще бъде предоставено за разглеждане от държавите и е част от продължаващите усилия на неправителствената организация Stop Ecocide за добавяне на екологични щети към списъка с международни престъпления в МНС.

4. Заключение.

Доц. д-р Диана Ковачева е един от безспорните авторитети в областта на международното публично право и особено в такива области като правата на човека и международното наказателно правосъдие. С представените научни публикации за участие в конкурса тя потвърждава своето име на амбициозен и задълбочен изследовател.

Поради всичко изложено по-горе считам, че доц. д-р Диана Петрова Ковачева покрива всички национални изисквания за заемане на академичната длъжност професор съгласно чл. 2б от Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и чл. 1а ал.1 от Правилника за прилагането на ЗРАСПБ, както и на допълнителните показатели по чл. 61 ал. 3 от ППЗРАСРБ, чл. 2 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности в Българска академия на науките и чл. 71 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степен и заемане на академични длъжности в Института за държавата и правото при Българската академия на науките.

На тази основа убедено препоръчам на научното жури и на Научния съвет на Института за държавата и правото при Българската академия на науките да изберат доц. д-р Диана Петрова Ковачева на длъжността „Професор“ от област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки“, професионално направление 3.6 Право, научна специалност „Международно право и международни отношения“, обнародван в ДВ брой 62 от 27 юли 2021 г.

10 ноември 2021 г.

Член на научното жури:

(доц. д.ю.н. Ангел Анастасов)

OPINION

by Assoc. Prof. Dr. Jur. Sc. Anguel Gueorguiev Anastassov,
Institute for the State and the Law at the Bulgarian Academy of Sciences

According to Order №RD-09-79 of 24.09.2021 of the Director of the Institute for the State and the Law (ISL) on the grounds of Art. 29a, para. 1 and Art. 29b of ZRASRB, art. 70, para. 7 and para. 8 of the Regulations on the terms and conditions for acquiring scientific degrees and titles and for holding academic positions at the ISL at the Bulgarian Academy of Sciences and decision of the Scientific Council of ISL of September 23, 2021 (Minutes №23, item 1) I have been appointed a member of the Scientific Jury for conducting a competition for the academic position of "Professor" in the field of higher education 3. Social, economic, and legal sciences, professional field 3.6 Law, scientific specialty "International Law and International Relations ", Published in the State Gazette, no. 62 of 27.07.2021.

One candidate has submitted documents for participation in the competition within the announced deadline - Assoc. Prof. Dr. Diana Petrova Kovatcheva, ISL at the Bulgarian Academy of Sciences.

The regulatory requirements for the competition procedure have been met. The applicant's documents are in full compliance with the regulative requirements for admission and participation in competition for the occupation of academic position "Professor" at ISL at the Bulgarian Academy of Sciences.

The Opinion contains the following main parts:

1. Brief biographical data about the candidate.
2. Evaluation of the scientific and practical results and contributions of the creative production submitted for participation in the competition.
3. Critical remarks and recommendations.
4. Conclusion.

1. Brief biographical data about the candidate.

The candidate graduated from the First English Language High School, Sofia and Sofia University "St. Kliment Ohridski ", Faculty of Law, specialty" Law ". She holds a Master's degree in European Union Law with a Master's thesis: "OLAF's role in protecting the EU's financial interests"; Master in International Relations - European Union Law, Master's programme: "European Union Law"; Master's degree in "Law and Essence of the European Union", Diplôme Inter

Universitaire "Droit et Contentieux de L'Union Européenne"; holds a certificate of professional qualification "EU Legal and Judicial System".
She has a Doctor's degree in International Law and International Relations, and has defended a dissertation on the topic: "Establishment of the International Criminal Court and basic aspects of its jurisdiction".
Since July 2016 she has been an Associate Professor of international law and international relations at the ISL at the Bulgarian Academy of Sciences.
From January 2016 to September 2019, she held the position of Deputy Ombudsman of the Republic of Bulgaria - protection of the rights and freedoms of citizens, monitors the observance of human rights, according to the powers granted by Statute "A" of the Ombudsman.
Since September 5, 2020, she has been the Ombudsman of the Republic of Bulgaria.

2. Evaluation of the scientific and practical results and contributions of the creative production submitted for participation in the competition.

Assoc. Prof. Dr. Diana Kovatcheva has presented two monographs, a habitation thesis and four articles, one of which she co-authorship for her participation in the competition for the academic position of "Professor" in International Law and International Relations at the Institute for the State and the Law at the Bulgarian Academy of Sciences. The candidate has also submitted the other documents required by the Law on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria, by the Regulations for its implementation and by the Regulations on the terms and conditions for acquiring scientific degrees and holding academic positions.

Assoc. Prof. Dr. Kovatcheva has supervised a successfully defended doctoral student in the specialty "International Law and International Relations", Southwestern University "Neofit Rilski", Faculty of Law and History, in 2021. The candidate's publications are cited in 14 scientific papers.

The scientific production of Assoc. Prof. Dr. Diana Kovatcheva can be grouped into several main areas of contemporary international law as follows:

A. The individual in international law.
B. International protection of human rights.
C. International criminal justice.
D. International aspects of combating corruption

A. The individual in international law.
Assoc. Prof. Dr. Kovatcheva presented for participation in the competition a habilitation thesis on the topic "The individual in international law. Legal personality of individuals in the context of international human rights law and international humanitarian law ", Ciela Publishing House, 2018, 414 p.

In her habilitation work, the author has presented scientific ideas that represent a scientific novelty and should be evaluated as contributing moments. Several of them arouse special interest.

Firstly, the clarification of the international legal personality of individuals through an analysis of international human rights law, international humanitarian law and international criminal law must be mentioned.
Secondly, I could point out the author's reasoning about the subjects of public international law that follow the dynamics of international relations. Based on this thesis, the emergence of new subjects of international law can be expected.
Thirdly, a scientific novelty is the analysis of the relative independence of individuals from the influence of states, guaranteed by well-functioning control mechanisms at national and international level.
Fourthly, the contribution of scientific work is the clarification of the legal personality of the individual based on the general principles of international law, customs, and practice of international courts.
Fifthly, the clarification of the group of issues related to the international obligations of individuals as an element of its international legal personality.
Sixthly, the right of the individual to exercise his or her right to defence at the international level by lodging complaints and appearing before international judicial institutions.

B. International protection of human rights.

Published monograph, which is not presented as a major habilitation thesis
Assoc. Prof. Dr. Kovatcheva presented the monograph "**National Institutions for the Protection of Human Rights: International Legal Standards and Challenges**, *Academic Publishing House"Prof. Marin Drinov*", 2021, 240 pages, Sofia, ISBN: 978-619-245-146-2.

The scientific work is dedicated to the establishment and operation of the National Institutions for the Protection of Human Rights (NIPHR). With the presented scientific work, the candidate has set herself the scientific task to analyse the independence standards of the national institutions for protection of human rights through the main human rights mechanisms at national level.

It is difficult to imagine a more in-depth study of national human rights institutions by a researcher whose authority as a national ombudsman is beyond doubt. The practical work of Assoc. Prof. Dr. Kovatcheva in such a national institution provides a field for in-depth analysis and interesting scientific summaries of this important aspect of modern international law.

The monograph aims to present the NIPHR through the prism of the international requirements for their activities, developed as minimum standards by authoritative international organizations.

In the scientific work the author has presented novel theses and should be evaluated as contributing moments. From my point of view, several of them are of particular interest.
First, the thesis of Assoc. Prof. Dr. Kovatcheva that there is no single model for NIPHRs, which differ in their legal status, mandate, and scope of powers, deserves attention.
Second, NIPHRs are often at risk of pressure or harassment because of the sensitive issues they work on.
Third, the contribution to the need to develop supranational standards for the activities of the NIPHRs, which would create minimum requirements for their legal status.
Fourth, the considerations set out in relation to the NIPHR and the court, which must adhere to the same standards of independence, objectivity, and impartiality, which have been developed by the same institutions, deserve to be assessed as a moment of contribution.

In modern legal systems, the ombudsman is a human rights body, which in its modern version is engaged in the fundamental rights and freedoms of the individual, and cases of poor administration with which this institution was initially engaged are only part of her competence.
Although its acts are not binding on national institutions, it has the right to carry out inspections and make recommendations.

An extremely important aspect of the study is that the ombudsman acts on behalf of citizens and in the protection of their rights and interests in cases where changes in legislation are proposed that relate to fundamental human rights. This possibility goes far beyond the concept of control over the work of the administration and creates a basis for influencing the policy-making process, filling gaps in the regulatory framework and even setting the parliamentary agenda with requirements for specific legislative initiatives. For example, only in 2021 the Constitutional Court declare unconstitutional several legal provisions, which were referred to it by Assoc. Prof. Dr. Kovatcheva in her

capacity as ombudsman. Among them are Art. 64, para. 2, sentence two of the Code of Criminal Procedure, which allows the issue of detention under custody to be resolved remotely; provisions of the Penal Code and the Road Traffic Act that violate the rule of law and violate the inviolability of private property, including the revocation of a driving license for unpaid fines and the forced stopping of cars at the border for unpaid fines; two provisions of the Law of the Spatial Planning that violate the right to property.

It should be noted that the articles submitted by the candidate are relevant to scientific work, but at the same time are devoted to specific issues, which gives them independent scientific significance.

Articles and reports published in non-peer-reviewed journals with scientific review or published in edited collective volumes

Human Rights Protection in the European Union: Is the European Ombudsman Legging Behind? *Papers of BAS, Humanities and Social Sciences,* Vol. 5, 2018, no. 1.

It is concluded that most of the human rights enshrined in the EU Charter of Fundamental Rights remain outside the mandate of the European Ombudsman (EO). The author agrees that the functions of the EC need to be reviewed with a view to the full protection of human rights. This is especially true in a situation of low confidence in the EU's national and European institutions.

European Standards for the Independence and Freedom of Expression of the Judiciary, *De Jure Magazine*, 2/2018, pp. 195 - 201, ISSN 13142593 (print), ISSN 2367-8410 (online), (indexed and referenced in ERIH PLUS and CEEOL).

The article analyses the European standards for the independence of the judiciary, established by the Council of Europe, the Venice Commission for Democracy through Law, the Network of European Judicial Councils, and the Advisory Council of European Judges.

Studies published in scientific journals, referenced, and indexed in world-famous databases of scientific information

Kovatcheva, D., Marin, N., **Legal Problems and Solutions in the Cooperation between the National Ombudsmen in Southeast Europe**, *Balkan Forum Forum,* 2/2019, pp. 295 - 318, BALKANISTIC FORUM, Balkan Forum / International University Seminar for Balkan Studies, and specializations at Southwestern University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad, ISSN 2535-1265

(online), indexed in Web of Science, SCOPUS, ERIH PLUS (Separation protocol attached).

The author considers that the lack of a common model for Ombudsman institutions, the difference in the mandate and functions of these bodies is a serious obstacle to effective cooperation and, on this basis, to the effective protection of human rights at regional level.

Studies published in non-peer-reviewed journals with scientific review or published in edited collective volumes

Integrity Checks as Anticorruption Tool and the protection of Human Rights: European Standards and the Case Law of the European Court of Human Rights, *Legal Theory Review*, 1/2018, p. 59 - 81.

The study analyses the relationship between corruption and human rights. Corruption is considered to violate universally recognized human rights, and on the other hand, integrity checks as a mechanism to combat corruption can also violate human rights.

C. International criminal justice.

Published book based on a defended dissertation for the award of an educational and scientific degree "Doctor" or for the award of a scientific degree "Doctor of Sciences"

The monograph of Assoc. Prof. Dr. Diana Kovatcheva "T**he International Criminal Court: Establishment and Complementary Jurisdiction**", *University Publishing House "St. Kliment Ohridski* ", Sofia, 2018 fills a gap in the Bulgarian public international law science.

The paper is devoted to an extremely interesting issue for research, which has its indisputable scientific and practical dimensions. The establishment of the International Criminal Court (ICC) is associated with the difficulty of reaching agreement between the participating States, primarily as to the nature of the jurisdiction of the ICC, which is not universal but complementary to the national courts of the acceding States of the ICC.

The monograph analyses the development of the international legal framework of criminal justice, which leads to the unification of the legal regulation of such serious crimes under international law as genocide, crimes against humanity and war crimes.

The author does not escape the attention of the international military criminal tribunals established after the Second World War - the Nuremberg and Tokyo tribunals. Despite well-founded criticism of their activities, their work is the basis for the inclusion of a number of principles of international justice in the RS, including the responsibility of those who commit acts constituting crimes under international law; the direct applicability of international law in imposing sanctions on individuals for international crimes; in cases where even domestic law provides for a penalty for an act constituting a crime under international law, this does not release the person who committed the act from criminal liability under international law; the principle of individual criminal responsibility.

Two other temporary international tribunals, the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia, and the International Criminal Tribunal for Rwanda, are also under analysis.

The author makes an in-depth analysis of the negotiating practice of the states for the coordination and faster entry into force of the RS. The Parliamentary Assembly of the Council of Europe and the European Union have made a definite contribution to the entry into force of this legal instrument.

In the monograph, the applicant justifiably advocates the view of criminal liability under international law in parallel with a particular country or independently. Subjects of criminal liability under the RS can be only natural persons, but not the classical subjects of international law - states or international organizations.

Some problematic aspects of the ICC jurisdiction have been analysed. Such is the case with the surrender of its own citizens for trial by the ICC, and in certain cases the RS may bind countries that are not parties to it. Such is the case where a crime has been committed in the territory of a RS State Party by a national of a non-RS State Party.

D. International aspects of combating corruption

The textbook "**International Legal Acts for Combating Corruption**" is presented, Sofia, 2019, 76 pp. The paper pays attention to the definition of corruption at the international level; UN international anti-corruption instruments; and analysis of regional anti-corruption instruments, including international law of the Council of Europe and the Organization for Economic Co-operation and Development.

The candidate has published other textbooks, as follows:

Kovatcheva, D., Legal acts and strategic approaches for counteracting corruption, Textbook, UNWE Publishing House, Sofia, 2019, ISBN 978-619-232-199-4.
Kovatcheva, D., International and National Mechanisms for Measuring Corruption, Textbook, UNWE Publishing House, Sofia, 2019, ISBN 978-619-232-197-0.

3. Critical remarks and recommendations.

I have no significant critical remarks on the candidate's scientific publications. However, I would like to make some suggestions to complement some of her own theses, which however, in no way diminish the scientific contributions she has made.

Assoc. Prof. Dr. Kovatcheva's thesis about the existence of differences between the individual and other subjects of international law is correct in principle but needs further clarification. In my opinion, not all subjects of international law outside the individual should be included in one group. In fact, only states can be defined as full-fledged entities that have such essential characteristics as permanent population, territory, public authorities, and the ability to enter relations with other states. The individual, together with international organizations, can be classified as a secondary subject of international public law.

In this sense, it can be recommended to Assoc. Prof. Dr. Kovatcheva to further develop the topic of cooperation between the ICC and the UN in its part on the role of peacekeeping forces, as well as the possible inclusion of ecocytes in the list of crimes under ICC.

Since the establishment of the ICC, United Nations peacekeeping missions have also been explicitly mandated to support international justice processes by assisting the host state in cooperating with the court. Given their presence in the field conducting a wide array of mandated tasks, peacekeeping missions are well-positioned to assist the ICC. They are also well-positioned to support host states that are parties to the Rome Statute in meeting their core obligations to the court.

Also, recently criminal, and environmental lawyers from around the world have worked towards a legal definition for ‘ecocide’ as the basis of a push to criminalize mass damage and destruction of ecosystems. The definition will be made available for states to consider and is part of an ongoing effort by NGO Stop Ecocide to add environmental damage to the list of international crimes at the ICC.

4. Conclusion.

Assoc. Prof. Dr. Diana Kovatcheva is one of the undisputed authorities in the field of international public law and especially in such areas as human rights and international criminal justice. With the presented scientific publications for participation in the competition, she confirms her name as an ambitious and in-depth researcher.

Due to all the above, I believe that Assoc. Prof. Dr. Diana Petrova Kovatcheva covers all national requirements for holding the academic position of Professor according to Art. 2b of the Law for development of the academic staff in the Republic of Bulgaria (ZRASRB) and art. 1a para 1 of the Regulations for the application of LRASPB, as well as of the additional indicators under art. 61 para. 3 of PPZRASRB, art. 2 of the Regulations on the terms and conditions for acquiring scientific degrees and for holding academic positions in the Bulgarian Academy of Sciences and Art. 71 of the Regulations on the terms and conditions for acquiring a scientific degree and holding academic positions at the Institute of State and Law at the Bulgarian Academy of Sciences.

On this basis, I strongly recommend the scientific jury and the Scientific Council of the Institute for the State and the Law at the Bulgarian Academy of Sciences to choose Diana Petrova Kovatcheva for the position of "Professor" in higher education 3. "Social, economic and legal sciences", professional field 3.6 Law, scientific specialty "International Law and International Relations", promulgated in SG No. 62 of July 27, 2021.

10 November 2021

Member of the Scientific Jury:
(Assoc. Prof. Dr. Jur. Sc. Anguel Anastassov)